

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIV. — Wydana i rozestana dnia 19. września 1916.

Treść: **M** 306. Rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu szmatami.

306.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 15. września 1916

w sprawie uregulowania obrotu szmatami.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przedmiot rozporządzenia.

Pod przepisy tego rozporządzenia podpadają szmaty wszelkiego rodzaju z wełny, bawełny, półwełniane, lniane, konopne, jutowe itd. (wyjąwszy jedwab), tudzież przeznaczone do przeróbki stare części ubrania, jakoteż szmaty pakuukowe, w końcu stare powrozy, liny, postronki itp.

Za szmaty w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się także nowe odpadki sukna.

§ 2

Komisya dla szmat.

Dla uregulowania obrotu szmatami wszelkiego rodzaju tworzy się „Komisyę dla szmat“ w Wiedniu, I., Seitzergasse 1.

Przewodniczącego i członków tej komisji mianuje na ten urząd honorowy Minister handlu w porozumieniu z Ministrami wojny i obrony krajowej z kół interesowanego wielkiego i małego przemysłu i z kół handlowych.

W komisji zapadają uchwały większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Komisya dla szmat stoi pod nadzorem państwowym, który sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Ministrów handlu, wojny i obrony krajowej. Uchwał komisji, którym sprzeciwi się jeden z zastępców tych Ministerstw nie wolno wykonać przed rozstrzygnięciem Ministra handlu, które nastąpi w porozumieniu z Ministrami wojny i obrony krajowej.

§ 3.

Zakres działania komisji.

Komisji zostają przydzielone w szczególności następujące zadania i upoważnienia:

1. Utrzymywanie w ciągłej ewidencji zapasów i przerabiania szmat;

2. postanawianie, kogo po myśli § 6. tego rozporządzenia należy uważać za hurtownika, przyczem jest zadaniem komisji dla szmat podawać do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w urzędowej „Wiener Zeitung“ lub w jakiś inny nadający się do tego sposób spis hurtowników tudzież każdorazową jego zmianę;

3. wydawanie bliższych zarządzeń o obowiązku udzielania wyjaśnień i przedkładania doniesień tudzież o formie i treści wykazów, jakie mają być w tym celu użyte;

4. udzielanie wymaganych według § 5. tego rozporządzenia wyjątkowych zezwoleń na pobór szmat do przeróbki w innych miejscach aniżeli w Centrali dla szmat;

5. wystawianie poświadczeń o pobieraniu z zagranicy stosownie do § 12. tego rozporządzenia;

6. ustalanie typów materiałów w obrocie handlowym tudzież cen kupna i sprzedaży dla Centrali dla szmat;

7. stawianie wniosków co do przymusu ofertowania i co do cen objęcia, które mają być przyznane stosownie do § 8. tego rozporządzenia;

8. rozdzielanie szmat na poszczególne grupy przerabiających je przedsiębiorców, ewentualnie także w obrębie tych grup na poszczególne przedsiębiorstwa, stosownie do wskazówek, które wyda Minister handlu w porozumieniu z Ministrami wojny i obrony krajowej;

9. współdziałanie przy wszystkich zarządzeniach celem pokrycia zapotrzebowania szmat, o ile właściwy Minister komisję do tego powoła, tudzież stawianie wniosków we wszystkich kwestiach gospodarczych pokrewnej natury.

§ 4.

Centrala dla szmat.

Organem kupieckim dla obrotu szmatami jest Centrala dla szmat w Wiedniu, I., Seitzergasse 1. Jest ona przedsiębiorstwem powszechnie użytecznym, nie obliczonym na zysk i stojącym pod nadzorem rządowym, który sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Ministrów handlu, wojny i obrony krajowej.

§ 5.

Przepisy dla przerabiających szmaty.

Od dnia wejścia tego rozporządzenia w życie wolno przerabiającym szmaty pobierać je tylko przez Centralę dla szmat. Każde inne nabywanie szmat przez przerabiających je, tudzież pozbywanie na rzecz przerabiających przez zbieraczy i handlarzy jest zabronione, chyba że komisya dla szmat na nabywanie ich specjalnie zezwoli.

§ 6.

Przepisy dla handlu szmatami.

Zbieranie i sortowanie szmat tudzież handel niemi na zwyczajnej drodze od zbieracza do

handlarza detailicznego, od tego ostatniego do hurtownika, oraz sprzedaż do rąk Centrali dla szmat nie podlega żadnemu ograniczeniu.

Hurtownikom wolno nabyte przez nich szmaty sprzedawać tylko Centrali dla szmat.

Każdy inny rodzaj handlu szmatami jest zabroniony

§ 7.

Umowy o dostawę.

Umowy o kupno i dostawę szmat, zawarte przed wejściem tego rozporządzenia w życie — wyjąwszy szmaty, sprowadzone dowodnie z zagranicy celnej — są bezskuteczne, o ile nie zostały wykonane przed dniem wejścia tego rozporządzenia w życie. Nie można podnosić roszczenia o dodatkowe wykonanie ani o wynagrodzenie szkody z powodu niewykonania. Roszczenia z powodu niewykonania, powstałe przed początkiem mocy obowiązującej tego rozporządzenia, pozostają nie-
tknięte, kupujący nie może jednak żądać wykonania lecz tylko wynagrodzenia szkody.

Postanowienia poprzedniego ustępu nie mają zastosowania do bieżących kontraktów zarządu wojskowego.

§ 8.

Przymus ofertowania.

Minister handlu może w porozumieniu z Ministrami wojny i obrony krajowej tudzież po wysłuchaniu komisji dla szmat zarządzić ofertowanie szmat Centrali i ustanowić w tym celu ceny prawidłowe. Bliższe zarządzenia będą wydane w każdym przypadku z osobna.

Centrala dla szmat ma co do przyjęcia nadchodzących do niej ofert oświadczyć się w ciągu terminu, który będzie wyznaczony przy rozpisaniu przymusu ofertowania, nie może jednak przekraczać 21 dni od chwili nadejścia oferty do Centrali dla szmat. Jeżeli oferent w ciągu tego terminu po nadejściu jego oferty do Centrali dla szmat, która wystawi mu w tym względzie poświadczenie, nie otrzyma decyzji o przyjęciu jego oferty, natenczas może on rozrządzać znowu dowolnie ofertowaną ilością przestrzegając przepisów §§ 5. i 6.

Jeżeli strona nie zgadza się na cenę objęcia, ustanowioną przez Centralę dla szmat na podstawie cen prawidłowych, wówczas ustanowi cenę objęcia sąd powiatowy w siedzibie trybunału pierwszej instancji, w którego okręgu zaofiarowane zapasy się znajdują, w ramach cen prawidłowych w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu rzeczoznawców. Jeżeli w siedzibie trybunału

znajduje się kilka sądów powiatowych, przysłuża wybór oferentowi. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zacząć rekurs w ciągu 8 dni.

Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. O ile kosztą postępowania ma zwrócić jedna strona albo należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

W razie oznaczenia ceny przez sąd ma Centrala dla szmat zapłacić przy odbiorze na razie ustanowioną przez siebie cenę. Obowiązek dostawy nie zostaje odroczonego wskutek postępowania sądowego.

§ 9.

Obowiązek udzielania wyjaśnień i przedkładania doniesień.

Każdy posiadacz i przechowca szmat jest obowiązany udzielać komisji dla szmat wyjaśnień, potrzebnych do spełnienia jej zadań, i przedkładać żądane przez nią wykazy.

Przedsiębiorstwa, które szmaty przerabiają lub niemi handlują, te ostatnie o tyle, o ile wszystkie ich zapasy dosięgają lub przewyższają 10.000 kg, mają komisji dla szmat zgłosić swe zapasy, za pierwszym razem w dniu 1. października 1916 a następnie przedkładać jej po upływie każdego dwóch miesięcy wykaz o przybytku i ubytku w zapasach ich szmat w ciągu poprzednich dwóch miesięcy.

Do tych wykazów należy używać druków, wyłożonych w biurach komisji dla szmat.

§ 10.

Księga składowa.

Przedsiębiorstwa przerabiające szmaty tudzież hurtownicy mają prowadzić księgę składową, do której należy wpisywać za porządkiem wszystkie pobrania i wydania szmat. Szmaty, sprowadzone z zagranicy celnej, należy przytem zawsze osobno wykazywać.

§ 11.

Postanowienia szczególne.

Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do zapasów szmat, znajdujących się w posiadaniu zarządu wojskowego, ani też do pobierania tych materiałów przez zarząd wojskowy.

Na inne wyjątki od przepisów niniejszego rozporządzenia może zezwolić Minister handlu.

§ 12.

Pobieranie z zagranicy celnej.

Szmaty sprowadzone z zagranicy celnej nie podlegają ograniczeniom obrotu, przewidzianym w §§ 5. i 6., ustęp drugi, jeżeli w ciągu ośmiu dni po nadejściu przesyłki — o ile chodzi o zapasy, znajdujące się już w Austrii, w ciągu ośmiu dni po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie — zawiadomi się o ich sprowadzeniu komisję dla szmat, która po zbadaniu dokumentów wystawi poświadczenia o skutecznieniu sprowadzenia.

Jeżeli poświadczenie to ma się rozciągać także na tego, komu taki materiał został sprzedany, natenczas sprzedający ma donieść komisji dla szmat o sprzedaży wymieniając kupującego.

§ 13.

Nadzór.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwać będą Ministrowie handlu, wojny i obrony krajowej przy użyciu inspektorów przemysłowych lub ustanowionych do tego osobnych organów kontrolnych. W tym celu można zwiedzać magazyny i inne zakłady oraz przeglądać księgi handlowe, korespondencję i inne zapiski.

§ 14.

Wykluczenie od pobierania szmat.

Minister handlu może w porozumieniu z Ministrami wojny i obrony krajowej zarządzić na wnioski komisji dla szmat wykluczenie od wszelkiego poboru szmat tych przetwórców, którzy wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia pobrali szmaty skądinąd a nie w Centrali dla szmat.

§ 15.

Postanowienia karne.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego zasadzie zarządzeń, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, będą karali władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Tego, kto przy tym czynie współdziała, należy ukarać w ten sam sposób.

§ 16.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Spitzmüller wtr.

